

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/23458,Region-Gdanski-NSZZ-Solidarnosc.html>
19.05.2024, 13:32

Region Gdański NSZZ „Solidarność”

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Region Gdański NSZZ „Solidarność”. Pierwszy strajk w regionie odbył się 2 VII 1980 w Fabryce Przekładni Samochodowych Polmo w Tczewie; żądano cofnięcia podwyżki cen w zakładowym bufecie. 14 VIII 1980 wybuchł strajk w Stoczni Gdańskiej w obronie zwolnionej z pracy Anny Walentynowicz. Jego organizatorami byli: Bogdan Borusewicz, Jerzy Borowczak, Bogdan Felski i Ludwik Prądyński; przywództwo strajku objął [Lech](#) Wałęsa. Domagano się także podwyżki płac o 2 tys. zł, przyznania dodatku drożyznianego, upamiętnienia poległych w Grudniu 1970, zagwarantowania bezpieczeństwa strajkującym. 15 VIII 1980 protest rozpoczął się w Gdańskiej Stoczni Remontowej, Stoczni Północnej, Stoczni im. Komuny Paryskiej, Portach Gdańska i Gdyni, gdańskim Elmorze, Stoczni Nauta, trójmiejskiej komunikacji.

16 VIII 1980 KS SG, który porozumiał się z dyrekcją zakładu ws. postulatów płacowych i przywrócenia do pracy zwolnionych, podjął decyzję o zakończeniu protestu. Pod naciskiem delegatów z in. zakładów rozpoczęto strajk solidarnościowy. Powołano MKS, opracowano listę 21 postulatów, wybrano prezydium w składzie: L. Wałęsa (przew.), Andrzej Kołodziej, Bogdan Lis, Andrzej Gwiazda, Joanna Duda-Gwiazda, Lech Sobieszek, Tadeusz Stanny, Wojciech Gruszecki, Lech Bądkowski, Henryka Krzywonos, Stefan Lewandowski, Józef Przybylski, Jerzy Sikorski, Jerzy Kmiecik, A. Walentynowicz, Florian Wiśniewski, Alina Pienkowska, Stefan Izdebski i Zdzisław Kobylński. 31 VIII 1980 podpisano porozumienie z komisją rządową. Najważniejszym osiągnięciem była zgoda władz na powstanie niezależnych zw. zaw. 31 VIII 1980 do MKS należało blisko 800 zakładów pracy.

W ciągu kilku miesięcy nast. zmiany w składzie prezydium; odeszli: S. Izdebski, J. Kmiecik, J. Sikorski, T. Stanny. Komitety Założycielskie PKS i Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego odwołały Z. Kobylińskiego i H. Krzywonos. Prezydium MKZ odwołało F. Wiśniewskiego. W ich miejsce weszli: Kazimierz Wollenzleger, nast. Andrzej Opiela i Henryk Matysiak, którego zastąpił Zdzisław Złotkowski. Od X 1980 w prezydium był B. Borusewicz, nast. Marian Błoniarczyk i Szymon Pawlicki. Siedziba MKZ mieściła się przy ul. Juliana Marchlewskiego we Wrzeszczu, nast. w hotelu Morskim przy ul. Grunwaldzkiej. Obradowano w sali klubu Ster, by od 1981 przenieść się do budynku Naczelnej Organizacji Technicznej w Gdańsku.

Od IX 1980 zaczęły ukazywać się biuletyny związkowe: „Biuletyn Informacyjny” KZ NSZZ Stoczni im. Komuny Paryskiej, „Biuletyn Informacyjny Komitetu Założycielskiego NSZZ Stoczni Gdańskiej”, „Wiadomości” w Stoczni Północnej, „Informator” w GSR, „Portowiec” w Zarządzie Portu Gdańsk, „Biuletyn Informacyjny KZ NSZZ w Porcie Gdynia”. Biuletyny wychodziły także w in. zakładach i na uczelniach. 24 IX 1980 ukazał się „Biuletyn Informacyjny «Solidarność»”, pismo KZ NSZZ (MKZ) w Gdańsku. Ukazał się też pierwszy nr „Samorządności” – kolumny na łamach „Dziennika Bałtyckiego”, redagowany przez zespół L. Bądkowskiego. We IX 1980 powstała Radiowa Agencja „Solidarność”.

W X 1980 gdański MKZ skupiał ok. 300 tys. członków. W KKP reprezentowali go: L. Wałęsa (przew.), A. Gwiazda (wiceprzew.), B. Lis, J. Kłys i L. Sobieszek (Krajowa Komisja Rewizyjna), Leon Wiczanski ze Starogardu Gdańskiego.

3 X 1980 strajk ostrzegawczy miał charakter masowy. 7-17 XI 1980 pracownicy służby zdrowia, oświaty i kultury okupowali pomieszczenia Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Strajkujących w rozmowach reprezentowali: Roman Lewtak, Jan Samsonowicz, S. Pawlicki, Halina Słojewska i Halina Winiarska. 8-26 XI 1980 trwała okupacja pomieszczeń Miejskiego Domu Kultury w Pruszczu Gdańskim przez członków KK Przemysłu Cukrowniczego domagających się poprawy warunków pracy i płacy. Strony porozumiały się ws. podwyżki zarobków o 700 zł dla każdego pracownika. 22 I

1981 doszło w strajku o wolne soboty. Na terenie Trójmiasta strajk miał charakter powszechny. 27 III 1981 strajk ostrzegawczy. Przystąpiła doń większość z około 472 tys. zatrudnionych w 1480 zakładach pracy. Ci, którzy nie przerwali pracy (ok. 30% zatrudnionych) mieli zgodę MKZ. Uczestniczyli w nim także pracownicy wyższych uczelni Trójmiasta, nauczyciele większości szkół średnich i podstawowych.

29 XI 1980 w Gdańsku powstała KKK NSZZ Pracowników Cywilnych MON i MSW; przew. Mirosław Kamieński, wiceprzew. Leon Stobiecki. 24 I 1981 odbył się zjazd założycielski rolniczych niezależnych związków. Przewodniczącym Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego został Norbert Gołuński. 28 II 1981 powołano Regionalny KOWzP na czele z Dariuszem Kobzdejem. Najpoważniejszą jego akcją była 27 V – 6 VI 1981 głódówka w obronie uwięzionych działaczy KPN.

16 XII 1980 odsłonięto w Gdańsku Pomnik Poległych Stoczniovców 1970, 17 XII 1980 tablicę pamiątkową w Gdyni Stoczni.

1 IV 1981 prezydium KZ SG odwołało A. Walentynowicz z prezydium MKZ. Powołana przez prezydium MKZ Komisja do zbadania konfliktu między prezydium KZ SG a Anną Walentynowicz odrzuciła większość zarzutów kierowanych pod jej adresem, za prawdziwy uznając, że Walentynowicz nie uczestniczyła w pracach KZ SG z powodu częstych wyjazdów. 25 VI 1981 Nadzwyczajne WZD SG odebrało A. Walentynowicz mandat delegata, co uniemożliwiło jej udział w I WZD Regionu Gdańskiego i I KZD.

Od IX 1980 działał MKZ Kociewie w Starogardzie Gdańskim (ok. 24 tys. członków), przew. L. Wiczanowski. W Tczewie i m.in. w Pelplinie i Gniewie powołano Komisję Koordynacyjną (ok. 23 tys. członków). Od XI 1980 w Wejherowie istniał MKZ (ok. 15 tys. członków), przew. Adam Rosiński. W III 1981 powstała Międzyzakładowa Komisja Porozumiewawcza Ziemia Wejherowska. W Kościerzynie Tymczasowa MKK Miasta i Gminy Kościerzyna (ok. 7 tys. członków). W Pucku i okolicach od X 1980 Komisja Porozumiewawcza Ziemi Puckiej

z Janem Piotrowiczem (9258 członków). MKZ w Kwidzynie, mimo że leżał poza granicami administracyjnymi woj. gdańskiego, zarejestrował się w MKZ w Gdańsku. Do gdańskiego MKZ należały także KZ z in. miast z woj. sąsiednich: m.in. Bytowa, Chojnic, Lęborka, Malborka, Nowego Dworu Gdańskiego, Sztumu.

2-5 i 13-17 VII 1981 w Teatrze Muzycznym w Gdyni odbyło się I WZD Regionu Gdańskiego. Uprawnionych do udziału było 600 delegatów. Obradom przewodniczyli: Lesław Buczkowski, Karol Krementowski i Konrad Maruszczyk. W tym czasie członków „S” w regionie gdańskim było 504 421. Dodatkowo z Lęborka 9947, z Kwidzyna 11 545, z Malborka 5294 i ze Słupska 306. Liczba wszystkich członków biorących udział w wyborach wynosiła 531 513 z 2123 KZ. Wybrano 61-osobowy ZR, przew. został L. Wałęsa. Wybrano 53 delegatów na I KZD i KR (przew. Krystyna Ruchniewicz). Rzecznikiem prasowym ZR został Marek Brunné.

20 VII 1981 wybrano prezydium ZR: Stanisław Fudakowski, Bogusław Gołąb, Maria Grubba, J. Kłys, Andrzej Kozicki, B. Lis, K. Maruszczyk, Jacek Merkel, A. Opiela, J. Samsonowicz, L. Wałęsa (przew.) i Z. Złotkowski.

14-15 i 21-22 XI 1981 odbyła się II sesja I WZD. Przyjęto rezygnację z funkcji członka prezydium ZR J. Merkla i J. Samsonowicza. Zastąpili ich Adam Drąg i Zbigniew Lis; wiceprzew. prezydium został K. Maruszczyk. W tym czasie do „S” w regionie należało 487 026 członków, zrzeszonych w 1230 KZ.

20-22 VIII 1981 zorganizowano w Gdańsku I Ogólnopolski Przegląd Piosenki Prawdziwej Zakazane Piosenki.

15 IX 1981 drukarze ZR rozpoczęli strajk na tle warunków pracy i płacy. 16 IX 1981 grupa stoczniovców wyprowadziła drukarzy i zajęła pomieszczenia powielarni. Jej nowym szefem został Stanisław Bobrowski.

5-10 IX i 26 IX - 7 X 1981 w hali Olivia w Gdańsku obradował I KZD. Wzięło w nim udział 896 delegatów oraz 720 gości. L. Wałęsa został wybrany przew. KK, oprócz niego do KK weszli:

A. Gwiazda, B. Lis, Alicja Matuszewska i J. Merkel, a rzecznikiem prasowym został M. Brunné. Do KKR wybrano K. Ruchniewicz.

13 XII 1981 akcja internowania krypt. Jodła objęła osoby wyselekcjonowane przez KW MO w Gdańsku oraz działaczy obecnych na posiedzeniu KK w SG. Do 23 XII 1982 objęła 373 działaczy z regionu. W ramach prowadzonej równolegle operacji krypt. Klon funkcjonariusze SB przeprowadzili 1863 rozmowy profilaktyczne z działaczami związkowymi, w następstwie czego 897 osób podpisało oświadczenie lojalności.

13 XII 1981 w Porcie Gdańskim utworzony został Krajowy Komitet Strajkowy. Od 14 XII 1981 mieścił się w SG. Powołano RKS (z S. Pawlickim, Reginą Jung, K. Dowgiąłło, S. Fudakowskim przew., Marianem Miąskowskim i Jerzym Gawędą, Lesławem Buczkowskim), a także Zakładowy KS z Alojzym Szablewskim i Tomaszem Moszczakiem. Ostateczne rozbięcie strajku nastąpiło 16 XII 1981 około godz. 6.00.

Obok SG w regionie zastrajkowało ok. 47 zakładów (m.in. GSR, Stocznia Północna, Stocznia im. Komuny Paryskiej, Port Gdański, Rafineria, Elmor, Nauta, Elektromontaż, Uniwersytet Gdański, Politechnika Gdańska, Wyższa Szkoła Morska, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu Wewnętrznego, Centrum Techniki Okrętowej, Unimor, ZNTK, C. Hartwig Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych-12, Transbud w Gdyni, Polmo w Tczewie). Najdłużej (do 21 XII 1981) strajkowano w gdańskim porcie, na czele strajku Stanisław Jarosz. 16-17 XII 1981 w Gdańsku doszło do walk ulicznych z milicją, w ich wyniku tragicznie zmarł Antoni Browarczyk.

13 I 1982 ukrywający się członkowie KKS: Eugeniusz Szumiejko i Andrzej Konarski utworzyli Ogólnopolski Komitet Oporu. Nie zyskał on jednak poparcia ukrywających się liderów regionu: B. Borusewicz i B. Lisa.

16 III 1982 w Gdańsku powołano RKK w składzie: B. Borusewicz, Aleksander Hall, B. Lis, S. Jarosz, Marian Świtek. W wyniku aresztowań skład komisji zmieniał się; 31 VIII 1982 aresztowano S. Jarosza, 12 II 1983 M. Świtka, IV do VIII 1983

do RKK należał Andrzej Rembowski, W I 1984 ujawnił się A. Hall, zastąpił go Andrzej Michałowski (30 IX 1985 aresztowany)

Organem prasowym RKK było podziemne pismo „«Solidarność» Pismo Regionu Gdańskiego”. Z RKK związane było również podziemne Radio „S” (1982–1989).

W III 1982 powstała tzw. II Komisja Krajowa, która skupiała działaczy „S” z trójmiejskich zakładów (m.in. Pawła Slezyniera, Jana Gawina, Józefa Koska, Pawła Zińczuka. Organizacja zakończyła działalność po serii aresztowań, które rozpoczęły się w XII 1982. IX 1982 – II 1983 działał Tajny Kolejowy Komitet Koordynacyjny Okręgu Północnego z m.in. Zbigniewem Iwaniukiem i Zbigniewem Kończewskim.

W IV 1982 B. Lis był współorganizatorem podziemnej ogólnopolskiej TKK i reprezentantem Regionu Gdańskiego.

1 V 1982 doszło do manifestacji poparcia dla podziemnej „S”. Pochód, w którym wzięło udział ok. 100 tys. uczestników, przeszedł od Pomnika Poległych Stoczniovców 1970 pod d. MKZ we Wrzeszczu i mieszkanie L. Wałęsy na Zaspie. 3 V 1982 ZOMO zaatakowało uczestników mszy w Bazylice Mariackiej.

31 VIII 1982 w Gdańsku, Gdyni i Tczewie doszło do demonstracji, które zakończyły się walkami ulicznymi. W Gdańsku w wyniku zatrucia gazem łzawiącym zginął Piotr Sadowski.

11–12 X 1982 strajkowały gdańskie zakłady (m.in. Stocznia Gdańska, Unimor, Elmor, Radmor, Unitra-Magmor, częściowo GSR, ZP Gdańsk, Hydroster, Stocznia im. Komuny Paryskiej). Na ulicach Gdańska doszło do walk z MO. Waclaw Kamiński trafiony petardą w głowę zmarł w szpitalu. Po strajku w SG zwolniono z pracy ok. 200 osób.

W XI 1982 miała miejsce druga fala internowań. W wojskowych obozach specjalnych (m.in. w Chełmnie i Trzebiatowie) do II 1983 przetrzymywano ok. 100 działaczy „S” z regionu. Zapowiadany przez RKK na 10 XI 1982 strajk ostrzegawczy zakończył się niepowodzeniem. 14 XI 1982 z internowania wrócił L. Wałęsa witany przez kilka tys. osób

przed swoim blokiem. 22 XII 1982 w trakcie internowania, aresztowany został A. Gwiazda. (w VII 1984 zwolniony na mocy amnestii).

13 II, 13 III i 14 III 1983 doszło do manifestacji pod Pomnikiem Poległych Stoczniovców 1970.

Do VII 1983 przed sądami z powodów politycznych stanęło 596 osób. Na najwyższe kary zostali skazani Ewa Kubasiewicz - 10 lat pozbawienia wolności, Jerzy Kowalczyk - 9 lat, Władysław Trzeciński - 9 lat.

Pomocą osobom represjonowanym i ich rodzinom zajmowała się przede wszystkim Komisja Charytatywna Konferencji Episkopatu Polski dla osób represjonowanych przy kościele św. Brygidy w Gdańsku.

30 VI 1983 został znaleziony martwy, powieszony na płocie stadionu RKS Stoczniovec, b. członek ZR J. Samsonowicz. Śledztwo prowadzone w kierunku potwierdzenia tezy o samobójstwie zostało umorzone.

Do 30 VII 1983 zwolniono z aresztów i z zakładów karnych na mocy amnestii 97 osób.

1 V 1984 w Gdańsku i Gdyni na apel RKK członkowie „S” wzięli udział w oficjalnym pochódzie i przemarszerowali przed trybuną honorową skandując solidarnościowe hasła; we Wrzeszczu doszło do walk z MO.

W zw. z amnestią z 22 VII 1984 umorzone zostały sprawy przeciwko 105 osobom.

8 VI - 8 XII 1984 aresztowany został B. Lis, jego miejsce w TKK zajął B. Borusewicz. 12-24 X 1984 w jego obronie oraz aresztowanego Piotra Mierzejewskiego grupa działaczy podziemnej „S” prowadziła w kościele św. Brygidy w Gdańsku głódówkę protestacyjną.

16 XII 1984 po mszy w kościele św. Brygidy ruszył pochód pod Pomnik Poległych Stoczniovców 1970, na którego czele szli m.in. L. Wałęsa, A. Gwiazda, B. Lis; doszło do starć z ZOMO. Wśród zatrzymanych znalazł się, A. Gwiazda, nast.

skazany przez kolegium ds. wykroczeń na 3 mies., w II 1985 na kolejne 2 mies.

13 II 1985 w Gdańsku aresztowano 3 uczestników spotkania czołowych działaczy podziemnej „S” Władysława Frasyniuka, B. Lisa i Adama Michnika. 14 VI 1985 Sąd Wojewódzki skazał ich na od 2,5 do 3,5 roku pozbawienia wolności. Wszystkich zwolniono na mocy amnestii z VII 1986.

15 II 1985 w Tczewie z inicjatywy Wojciecha Krefta została zorganizowana Międzyzakładowa Komisja Koordynacyjna „S” Ziemi Tczewskiej, do której weszli przedstawiciele zakładów pracy i szkół.

W I 1986 aresztowano ostatniego ukrywającego się członka RKK, B. Borsewicz (zwolniony we IX 1986); kierownictwo w regionie przejęli K. Dowgiałło i Lech Kaczyński.

Od 29 IX 1986 w skład powołanej przez L. Wałęsę jawnej TR „S” z regionu gdańskiego weszli B. Borsewicz i B. Lis. Od IX 1986 Borsewicz ponownie stał na czele tajnej RKK (w składzie m.in. L. Kaczyński K. Dowgiałło, Maciej Łopiński – oddelegowany do TKK), a od 25 X 1987 jako przedstawiciel regionu do KKW należał B. Lis. Z kolei od III 1987 A. Gwiazda wszedł w skład Grupy Roboczej KK.

2-10 V 1988 trwał strajk w SG, który rozpoczęli młodzi robotnicy z Janem Staneckim na czele. Protest poparli członkowie TKZ z jej przew. A. Szablewskim. 3 V 1988 A. Szablewski stanął na czele KS, w którego składzie byli m.in.: Brunon Baranowski, Jan Górczak, Marian Moćko. W strajku udział wzięło około 1 tys. osób, w tym L. Wałęsa. Wobec fiaska rozmów z dyrekcją zakładu i braku poparcia strajku ze strony in. zakładów zdecydowano o zakończeniu strajku bez osiągnięcia decyzji o ponownej legalizacji „S” oraz bez zawierania jakichkolwiek porozumień z władzą. W czasie strajku w stoczni strajk okupacyjny ogłosili także studenci PG (4-5 V) i UG (3-6 V).

22 VIII - 1 IX 1988 trwał kolejny strajk w SG. Podstawowym żądaniem była legalizacja „S”. Protest odbył się także w Stoczni Północnej, Morskim Porcie Handlowym w Gdańsku.

Powołany został MKS z J. Merkle, A. Szablewskim, Edwardem Szwajkiewiczem, B. Gołębem, Jerzym Kmiecikiem, Antonim Grabarczykiem. Do protestu dołączyły także GSR, Stocznia Wisła z J. Staneckim i Stocznia Radunia. Strajkujących robotników poparł powstały Akademicki Komitet Solidarnościowy z Robertem Głębockim, A. Pienkowską i Bogdanem Olszewskim, a pomagali doradcy m.in. L. i Jarosław Kaczyńscy, B. Borusewicz, A. Gwiazda i K. Wyszowski. W strajku uczestniczyło około 10 tys. osób. Najliczniej strajkowała GSR –ok. 6 tys. osób.

3 IX 1988 powołano MKO z J. Merkle na czele. MKO był niezależny od RKK i na pocz. skupiał przedstawicieli zakładów pracy strajkujących w VIII 1988 (w II 1989 – 28 KZ). Do II 1989 w regionie panowała dwuwładza; obok MKO istniała RKK. L. Wałęsa wymógł, aby powołać Tymczasowy ZR, złożony po połowie z członków obu struktur. 16 I 1989 B. Borusewicz został przew. TZR. Z ramienia RKK do TZR weszli: M. Łopiński, L. Kaczyński, B. Lis i K. Dowgiałło. Z MKO: J. Merkel, B. Gołęb, E. Szwajkiewicz i Jan Hałas. W proteście przeciw niedemokratycznemu postępowaniu L. Wałęsy z „S” odeszli A. Grabarczyk i Lech Kosiak. Do prezydium TZR dołączyli: Z. Iwaniuk, M. Kamieński, Krzysztof Koszłaga, B. Olszewski, A. Pienkowska, R. Stegart i Mieczysław Gnich. 12 XI 1988 z inicjatywy KKW utworzono Fundusz Inicjatyw Prasowych „S”, do którego z regionu gdańskiego weszli B. Borusewicz i M. Łopiński.

11 II 1989 założono MKO w Tczewie, przew. został Roman Bojanowski. W XI 1988 powstał Regionalny Komitet Wykonawczy „S” w Starogardzie Gdańskim z Janem Ossowskim na czele.

W założonym 18 XII 1988 KO przy Przew. „S” L. Wałęsie region gdański reprezentowali: A. Hall, B. Lis, J. Merkel, L. Kaczyński, ks. H. Jankowski, Joanna Muszkowska-Penson, Aurelia Polańska, Halina Winiarska.

II – IV 1989 podczas obrad okrągłego stołu region reprezentowali: L. Wałęsa, B. Gołęb, A. Hall, Wiesław Isio, L. Kaczyński, J. Merkel, E. Szwajkiewicz, B. Lis, Jarosław Sellin, Andrzej Sosnowski.

8 IV 1989 w Gdańsku odbył się II Zjazd „S” RI.

19 IV 1989 powołany został Regionalny KO z S. Pawlickim, komisarzami ds. wyborczych zostali Małgorzata Gładysz i Janusz Granatowicz. Szefem sztabu wyborczego w Gdyni kierował Z. Iwaniuk. W Tczewie 18 IV 1989 powołano Obywatelski Konwent Wyborczy z Wojciechem Kreftem, w Kartuzach KO z Mieczysławem Gołuńskim, w Kościerzynie z Janem Antczakiem.

4 VI 1989 z list KO do Sejmu z woj. gdańskiego wybrani zostali Jan Krzysztof Bielecki, K. Dowgiałło, Antoni Furtak, Olga Krzyżanowska, J. Merkel, Czesław Nowak, do Senatu: B. Lis, L. Kaczyński. 20 VIII 1989 ukazał się pierwszy nr „Tygodnika Gdańskiego”, pierwszego pisma „S” w regionie, które zaczęło ukazywać się legalnie; redaktorem nacz. został M. Łopiński. W X 1989 do „S” w regionie należało 81 918 osób.

8-11 II 1990 i 18 II 1990 w sali BHP SG odbyło się II WZD. W regionie gdańskim związek liczył 102 tys. członków, zarejestrowanych było 642 KZ. Wybory na przew. ZR wygrał B. Borusewicz, który pokonał przedstawiciela Grupy Roboczej K. Krementowskiego. Kandydowali także B. Gołąb i J. Hałas. Do prezydium weszli: J. Hałas (wiceprzew.), Jacek Rybicki, M. Gnich, Z. Iwaniuk, M. Krankowski, B. Olszewski, A. Pienkowska, Edward Ściubidło, Roman Stegart i E. Sz wajkiewicz. 322 delegatów wybrało także 49-osobowy ZR, KR oraz 25 delegatów na II KZD.

Od 14 XI 1980 Wydz. IIIA KW MO/Inspektorat 2 WUSW w Gdańsku prowadził SO krypt. Klan/Związek. W przededniu I KZD - 22 VIII 1981 Wydz. III KW MO założył SO krypt. Sejmik/Debata. Podziemna „S” w Gdańsku rozpracowywana była przez Wydz. III/Inspektorat 2 KW MO/WUSW w ramach m.in. SOR krypt. Mafia, Hades, Działacz, Student, Docent, Godot, Hak, Drukarz, Gdańsk, Zorza. „S” w SG rozpracowywana była przez Wydz. V KW MO/WUSW w ramach SOR krypt. Kompania. Od 11 V 1989 Wydz. III WUSW prowadził SO krypt. Duet dot. kampanii wyborczej gdańskiego KO.

Arkadiusz Kazański

[Gdansk, Region Gdańsk](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)